

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

vidt Udstykningen betyder øget Produktion, hvad den jo gør, betyder den ogsaa øget Beskæftigelse, og det vil altsaa sige øget Forbrug af Levnedsmidler, idet Folk bruger flere Levnedsmidler, naar de arbejder, og dette vil igen sige øget Forbrug af Industri- og Haandværksprodukter. Og de, der saa faar Arbejde inden for disse Virksomheder, faar igen øget Forbrug af Fødemidler. Man kan derfor ikke uden videre sige, at Udstykningen giver øget Produktion og øgede Afsætningsvanskeligheder, og glemme den anden Side, navnlig naar det ærede Medlem selv siger, at man ikke skal se alt for sort paa det, for det er at ødelægge Ungdommens Fremtid, og det er jeg enig med det ærede Medlem i.

Det ærede Medlem spurgte, om de unge Husmænd skulde have Svinekort fra de større Ejendomme. Jeg kan svare, som jeg svarede i Folketinget, skønt det efterhaanden bliver trivielt at svare det samme, at selvfølgelig skal de have Kort efter de Regler, man plejer at anvende over for nye Brug. Men jeg kunde fristes til at spørge det ærede Medlem: Hvorfor spørger han ikke ogsaa om, hvorvidt de nye Husmænd fremtidig skal betale den højere Kornpris, som gennem Loven er sikret de større Landmænd, og som vandrer i disses Lommer? Det kunde være lige saa interessant for de unge at faa dette oplyst, men det er en Side af Problemet, som aldrig interesserer det ærede Medlem og hans Parti. Naar man vil øve Ret og Retfærdighed, skulde man ogsaa nævne de Fordele, som falder i de ærede Medlemmers Turban.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvorledes § 15 skal forstaas. Jeg siger til det ærede Medlem: Læs Paragraffen, saa vil det ærede Medlem se, at der udtrykkelig staar, at til Arbejdet ved Opførelsen af disse Bygninger skal der foretrækkes Arbejdere, som er forsikret mod Arbejdsløshed. Der staar ikke et Ord om, at det kun skal være Arbejdere, som er forsikret i stats- anerkendte Arbejdsløhedskasser, og jeg tror derfor ikke, det vil være muligt at administrere Loven paa anden Maade, end at det skal gælde alle, som har forsikret sig mod Arbejdsløshed. Jeg for mit Vedkommende vil i alt Fald ikke gøre Forsøg paa at administrere mod Lovens Ord; det har jeg aldrig gjort, og det vil jeg heller ikke gøre i Fremtiden. Maa jeg tilføje, at jeg kan ikke se, der er noget urigtigt i, at de Arbejdere, som selv har forsikret sig mod Arbejdsløshed, selv har betalt, hvad det koster at være forsikret, ogsaa bliver foretrukket.

Endelig spørger det ærede Medlem mig om, hvordan jeg vil stille mig over for Forslag om Beskæftigelse af arbejdsløhedsforsikrede paa andre Omraader, og hertil maa jeg sige, at den Lovbestemmelse, der her er Tale om, jo ikke kan faa Virkning i den øvrige Lovgivning eller under andre Ministerier; skal noget lignende praktiseres andre Steder, maa der udtrykkelige Lovbestemmelser til. Selv om det ærede Medlem frister mig aldrig saa meget til at overtræde Lovene, skal jeg gøre Forsøg paa at lade være dermed.

Jensen-Aale: Jeg finder ikke Anledning til at gøre ret mange Bemærkninger. Allerførst vil jeg takke den højtærede Landbrugsminister for Tilsagnet om, at Forslaget om konjunkturbestemt Rente vil fremkomme i nær Fremtid. Det hilser jeg med Glæde og haaber, at det nu er lykkedes at finde en Form, som er mere holdbar end den, vi fik første Gang, som jo var et Forsøg.

Jeg forstaar godt, at Forøgelsen af Jordlovsudvalget med et gartnerikyndigt Medlem ikke har saa særlig stor Interesse og Betydning for Venstre, men hvad kan man egentlig have imod, at ogsaa den Side bliver repræsenteret i Udvalget? Jeg synes ikke, man kan have nogen Indvending mod det. Tværtimod kunde der have været Grund til, i hvert Fald mere Grund til, at rette en Bebrejdelse mod den højtærede Landbrugsminister, fordi Gartneriet ikke blev repræsenteret, da vi fik den Lov gennemført, som nu skal ændres, men det undlod det ærede Medlem, og det kunde naturligvis aldrig falde mig ind at rette Bebrejdelse mod Landbrugsministeren i saa Hen- seende.

Det viser sig nu, at det, jeg troede var en Misforstaaelse, ikke var det, og det beklager jeg. Der er altsaa Tale om, at de arbejdsløhedsforsikrede bliver foretrukket til det paagældende Arbejde, og derom siger det ærede Medlem for det første, at det har Husmændene ingen Interesse i. Det skal jeg ikke imødegaa, for det kan vi jo ikke bevise her paa Stedet, men i hvert Fald er Husmændene interesserede i, at der bliver udført et godt Arbejde, og jeg tror nu paa, at de Folk, som forsikrer sig selv, har en Ansvarsfølelse, der i de allerfleste Tilfælde bliver overført paa det Arbejde, de udfører for andre — i hvert Fald kan det ikke virke i modsat Retning. Dernæst spørger det ærede Medlem, hvilken Interesse Staten har i denne Sag. Det ligger da lige for; Staten har da den Interesse, at man, naar man har Arbejde, sikrer sig mod vanskelige